

Liite Saarijärven alueen suojeluesitykseen: inventointiraportit

SLL-EK, SLL, GP ja LL

24.2.2014

INVENTOINTIRAPORTTI 1

Jyri Mikkola

MTI, luontokartoittaja

Evästie 8 B 34

01360 VANTAA

p: 0400-372433

jyri.mikkola@sll.fi

Inventoinnin ajankohta: 21.-22.9.2013

Raportti: 18.12.2013

Inventoitu alue: Viidakkonieniemi, Rantämäki, Lapioniemi, Sakastinpohjukanmäen eteläosa, Väliniemi, Rasimäki pohjoisreunaa lukuun ottamatta, Pieni Rasimäki, Varsanperseenmäet, Laikkomäen kaakkoisosaa, Palanutsaari, Mustasaari, Pienen Lammaslammenmäen ja Lammaslammenmäen pohjoisosat sekä Saarijärven kaakkoisranta; kaikki Ruokolahden kunnan koillisnurkassa. Kts.kartta.

Inventoinnin tulokset: Inventoidun alueen luonnonsuojelullisesti arvokkaat, METSO I-III luokan metsiä edustavat alueet on esitetty raportin liitekartalla punaisella rasterilla. Muu osa inventoidusta alueesta koostuu lähinnä tuoreista avohakkuualoista, nuorista-varrtuneista normaaleista talousmetsistä (osa äskettäin harvennettuja, osa harventamatta; pääosin kuusivaltaisia mutta myös monipuolisempia sekametsiä esiintyy) sekä näitä nuoremmista sekametsistä. Alueen erityispiirteenä on, että siellä esiintyy useita muutaman rungon lehmuryhmiä sekä yksittäisiä lehmuksia ja vaahteroita (kts. taulukko). Lehtopensaista esiintyy paikoittain näsiää, lehtokuusamaa ja koiranheittä.

Arvokkaaksi todettu alue koostuu kolmesta laajemmasta, pääosin vesistön jyrkkäpiirteisiin rantametsiin sijoittuvasta kokonaisuudesta: Pyhäkorpi-Varsanperse-Piilampi, Saarijärven pohjoisranta-Piilampi, ja Saarijärven kaakkoisranta, sekä muutamasta pienemmästä alueesta, joista merkittävimmät ovat Saarijärvessä sijaitsevat Palanutsaari ja Mustasaari. Saarijärven pohjoisrannan arvokas kokonaisuus jatkuu pohjoiseen Viidakkomäen itä- ja pohjoisrinteille ja Laikkomäen kaakkoisrinteelle, mutta nämä alueet eivät sisällyneet tässä yhteydessä inventoituun alueeseen.

Valtaosa arvokkaasta alueesta koostuu varttuneista-uudistuskypsistä lehtomaisen kankaan metsistä, joissa esiintyy runsaasti lehtolaikkuja. Tuoreen kankaan metsät ovat vähemmistössä, kuivahkon kankaan metsiä esiintyy lähinnä laikuttain kaikkein kallioisimmilla alueilla, ja varsinaisia kalliometsiä on vähän. Valtaosa metsistä on kuusivaltaisia; sekapuuna esiintyy vaihtelevasti mäntyä, koivua, haapaa, ja harmaaleppää, sekä yksittäisiä pihlajia, raitoja, lehmuksia ja vaahteroita. Mänty on valtapuuna ainoastaan kallioisimmilla paikoilla sekä Sakastinpohjukanmäen-Lapioniemen alueella, jossa on laajahko mäntyvaltaisten metsien alue (Lapioniemessä vanhaa, Sakastinpohjukanmäen alueella nuorta-varttunutta). Puustoltaan monipuolisimpia ovat alueen sekapuustoiset korvet (ruoho- ja heinäkorpia ja saniaiskorpia) joissa esiintyy kuusen lisäksi hieskoivua, tervaleppää, harmaaleppää, mäntyä ja pajuja, sekä vesistöjen rannoilla sijaitsevat rehevät, reunavaikutteiset rämeet joilla esiintyy mäntyä, hieskoivua ja pajuja, reunoilla myös terva- ja harmaaleppää. Yksittäisiä tervaleppiä esiintyy muutenkin Saarijärven rannoilla.

Alueen luonnontilaisimmat metsät sijaitsevat Saarijärven saarissa, kallioisilla alueilla, soilla, Viidakkomäen ja Viidakkoniemen välisessä notkossa ja Pyhäkorven läheisyydessä. Osalla arvokkaaksi todettua aluetta on (jo aiemmin mainittujen harvennettujen alueiden ja kahden pienen avohakkuun lisäksi) tehty hiljattain pienimuotoisia poimintahakkuita, mutta huomattava osa metsistä on ollut pitkään metsänkäsittelytoimien ulkopuolella, mikä ilmenee (kuten myös poimintahakatuilla alueilla) mm. puuston erirakenteisuutena. Varsinaista pitempiäaikaista lahoppuuatukumoa alueelta ei löydy kuin muutamasta yksittäisestä pisteestä. Pystykuolleita puita tai pötkelöitä esiintyy harvakseltaan. Alueen metsissä on kuitenkin paikoin suuria, muutama vuosi sitten syntyneitä tuulenkaatokuusien ryttöjä. Huomattavimmat näistä sijaitsevat Viidakkoniemen kaakkoisosassa, Viidakkoniemen koillisosassa, Viidakkoniemen ja Viidakkomäen välisessä notkossa sekä Pyhäkorven ja siitä laskevan noron ympäristössä. Inventoidun alueen ulkopuolella vastaavia on mm. Viidakkomäen itärinteellä. Sakastinpohjukanmäen alueella on laajoja männyistä muodostuneita tuulenkaatoryttöjä. Kaikki tuulenkaatorydöt ovat sen ikäisiä, etteivät ne enää aiheuta kaarnakuoriais- tai ytimennävertäjätuhojen riskiä. Valtaosa niistä on niin varjoisissa paikoissa, että riski on alun perinkin ollut erittäin pieni.

Arvokkaaksi todetuilla alueilla on useita jyrkänteitä, joista vain osa on merkitty peruskartalle. Kartalle merkitsemättömistä jyrkänteistä kannattaa mainita erityisesti Pienen Lammaslamminmäen pohjoisreunan Saarijärven rantaan putoava lohkarejyrkäne. Pienvesikohteista kannattaa mainita erityisesti Sakastinpohjukanmäen itä- ja länsipuoliset purot rantasoineen sekä Pyhäkorvesta Varsanperseeseen laskeva puro.

Lajisto: Lajistoinventointia ei tehty. Jalopuuesiintymät sekä yksi vastaan tullut raidankeuhkojäkäjän (NT) ja yksi pohjanrypykän (NT) esiintymä merkittiin kuitenkin ylös. Viidakkoniemen ja Viidakkomäen välisen notkon itärinteeltä löytyi pesäluolaston suuaukko. [NT = silmälläpidettävä, RT = alueellisesti uhanalainen kasvillisuusvyöhykkeen lohkolla 2b]

Laji	N*	E*	kpl
Raidankeuhkojäkäjä (NT)	6826490	617812	
Metsälehmus	6826386	618672	4 runkoa
	6826450	618370	3 runkoa
	6826690	618584	
	6826523	618417	
	6827014	618288	4 runkoa
	6827050	618170	2 runkoa
	6827001	618262	
	6827004	618251	useita
Vaahtera (RT)	6827004	618251	
	6827114	618210	
	6827104	618366	
Pohjanrypykkä (NT)	6827012	618223	

*ETRS-TM35FIN -koordinaatisto

INVENTOINTIRAPORTTI 2

Inventoitu alue: Mörynmäki ja Viidakkomäen koillispuoli

Inventoinnin ajankohta: Timo Tikka 14.12.2013 ja Timo Kauppinen 18.5.2013

Mörynmäki on puustoltaan enimmäkseen nuorta 25-35 v sekametsää tai männikköä - lukuun ottamatta tilan luoteis- sekä eteläosassa sijaitsevia varttuneita ja lahoppuustoisempia metsiköitä. Mörynmäen luonnonsuojelullista arvoa lisäävät jyrkät rinnepahdat, rakentamattomat rannat sekä vesistöjen vaihtumisyöhykkeet. Suurin osa alueesta kuuluu Metso-luokkaan III.

Mörynmäen alueen luoteisosassa on varttunutta kuusikkoa, jossa esiintyy sekapuuna haapaa ja jonkin verran koivua. Lahoppuustoa on kohtalaisen niukasti. Mörynmäen luoteisosa sijoittuu Metso-luokkaan II.

Mörynmäen kaakkoisosassa on varttunutta pääosin kuivan rinnemaan kuusivaltaista sekametsää. Myrskyn jäljiltä esiintyy maapuuta kohtalaisesti. Kuusikon keskellä sijaitsee kaunis pieni korpisuo. Metso-luokka II.

Viidakkomäen koillispuoli

Viidakkomäen kuusikot ovat osin erityisen järeitä. Viidakkomäestä löytyy myös nuorehkoja haapatihentymiä sekä haapaa sekapuuna.

Viidakkomäen rinteillä on tuulenskaatorytöjä. Maalahopuut ovat enimmäkseen tuoreempia, vaikka joitakin pitkään maassa olleita runkojakin näkyy. Pystykeloina kuusta, mäntyä, koivua, haapaa, muttei kovin näkyvästi. Metso-luokka I ja II.

Lajisto: Varsinaista lajistoinventointia ei tehty. Linnusto alueella normaalia metsälintutyyppiä. Vesilinnustoa ei esiintynyt kartoituskerralla.